

Iarna în părculeț

de *Naomi Duță*

Clasa a III-a A, prof. Flori Ștefan

Peste noapte a nins cu fulgi grațioși ca niște balerine într-un dans.

După ore, în părculeț se auzeau țipete de bucurie. Toți copiii voiau să construiască ceva din neaua strălucitoare. Unii ridicau oameni de zăpadă, alții puneau un bulgăre peste altul, formând un „castel”, ceilalți scobeau pentru a construi un tunel, iar restul se dădeau pe săniile aduse de părinții sau bunicii care stăteau pe bănci și priveau bucuria copiilor care parcă nu mai avea sfârșit.

Deodată un om intră în parc: rămase nemișcat. Tot parcul era ca grădina Crăiesei Zăpezii. Când văzură cât de uimit era, toți copiii începură să cânte și să danseze.

Timpu trecu ca gândul. Fiecare părinte își striga copilul, iar fiecare bunic își striga nepotul. Era momentul să meargă acasă.

Albinele

(compunere cu cuvinte de sprijin)

Naomi Duță, cls. a III-a A

Prof. înv. primar Flori Ștefan

Iarna s-a făcut stăpână peste sat.

Lui moș Gheorghe i s-a părut că roiesc albinele cele albe. Prisăcar de meserie, el știe că, de fapt, adevăratele lucrătoare stau la adăpost, în stup. Nu dorm, ci pregătesc cu migală felii de miere dulce.

Tare harnice și neobosite sunt albinele lui moș Gheorghe!

Înserare

Naomi Duță, cls. a III-a A

Prof. înv. primar Flori Ștefan

Când negurile se lasă perluind zărilor pe apa albastră a cerului, își saltă discul de argint luna, făcând o cărare prin întunericul care pare de nepătruns.

Mii de licurici care seamănă cu niște stele căzute de pe boltă cheamă noaptea cât mai repede, deoarece le este teamă că ziua le va spune : “Nu vedeți că soarele este deja pe cer? Din partea voastră nu ne trebuie ajutorul!”, pe când Zâna Noapte le zice: “Veniți aici, sus, unde liniștea pătrunde peste tot!”

Asta pentru că, demult, luna și soarele se certau cine stăpânește licuricii. Luna a zis: “ Ca să se facă dreptate, fiecare se va așeza la un capăt de boltă și către cine vor zbura licuricii, acela să-i stăpânească!”

Zis și făcut! Numai că licuricii și-au ales șefă pe Lună, care i-a prețuit mai mult decât orice.

Iar aceasta este o legendă de citit copiilor înainte de culcare!

Ce se întâmplă toamna?

Duță Naomi, cls a III-a A

Prof. înv. primar Flori Ștefan

Toamna, vântul se înfurie și suflă cu putere asupra celor care l-au supărat.

Frunzele au primit și ele ordinul de a dezbrăca copacii, formând un covor foșnitor pe care va trece Zâna Toamnă, înmânându-i Babei Dochia sceptra.

Cântăreții care au dat concerte toată vara acum își iau rămas bun de la cuiburi și de la pădurile vestejite printr-un tril, vrând parcă să spună:

” Rămâneți cu bine! Noi ne întoarcem la primăvară!”

Ce frumoasă este toamna și cât de mult îi inspiră ea pe poeți și pe pictori!

Povestea păsărilor călătore

Duță Naomi, cls a III-a A

Prof. inv. primar Flori Ștefan

În anotimpul în care plouă cu cristale, iar soarele slăbește, păsările călătore pleacă.

Rândunicile, cocorii, turturelele și cucii au același obicei: se rotesc în înalt pe apa albastră a cerului, se deșiră, iar se strâng și iar se răresc, apoi își aleg călăuzele, le pun în frunte, și în vârf de săgeată călătoresc. Din gușile lor țipete răsar și se sting, auzindu-se ca supte dintr-un flaut. Zboară și se șterg din zarea plaiurilor noastre. Atât de frumos își strâng aripile cu foșnet de mătase veche, încât ți se pare că în ochii lor parcă fură soarele.

După lunga călătorie, ajung în țările calde unde stau pe parcursul iernii.

Primăvara ele sosesc împreună cu o rază de soare care împunge pânza norilor și tivește pe cer o dungă de lumină. Ele readuc în sufletele oamenilor speranța și bucuria.

Copilăria

Tuță Ștefania cls. a IV-a A,
prof. inv. primar Carmen Popa

Întineric deplin. Șoapte nedefinite. Un clipocit ca de izvor, uneori și o voce caldă pe care învăț să o cunosc.

Și, deodată, lumina se răsfrânge în mii de fațete colorate, aud viața în jurul meu și, mai presus de toate, vocea caldă se revărsă deasupra mea îngemănată cu un zâmbet: Mama.

E ființa către care întind mâinile și vreau să o prind, mereu lângă mine, ca pe un vis frumos pe care vrei să îl păstrezi. Mă ajută să înțeleg zborul păsărilor și al găzelor transparente, boarea fină a vântului, dulceața vorbelor și licărul albastru al stelelor când seara mă cuprinde în pătuțul meu, cu pisicuța roz. Am învățat magia primilor pași, a primelor cuvinte. Am învățat murmurul cald al poveștilor cu zâne și comori fermecate, desenul vrăjit al covorașului cu jucării și mâinile mângâietoare ale oamenilor.

Încet am învățat și să alerg cu mingea în iarba verde, în râsetele copiilor de lângă mine, să împărțim taine minunate numai de noi știute. Așa a venit Prietenia. O prețuiesc și acum când am deschis temătoare întâia poartă a Cunoașterii. Un templu cu glas de argint al clopoțelului ce ne vestea în momentele lui, la început ciudate și neînțelese!

Vegheată întotdeauna de un zâmbet cald și nou, un zâmbet ca al mamei: Doamna învățătoare. Ea ne-a pus creionul în mâna mică și neștiutoare, ea a încurajat ochii să descifreze semnele ciudate înșirate pe hârtie de joaca unui spiriduș nebun și ne-a șters lacrima uitată în colțul ochiului într-un moment de spaimă copilărească. Ne-a mângâiat sau ne-a certat după fapte, dar cu blândețe și inimă de mamă. Ne-a

învățat să privim cu încredere spre viitorul care ne va despărți, dar care ne va aduce noi și noi bucurii.

Copilărie. Încă nu am depășit-o. Este momentul de grație în fața anilor și a lui Dumnezeu când Necunoscutul sau Lumea sunt o problemă. Sunt doar clipe de mare fericire ascunse ce vor urma.

Și vor mulțumi totdeauna cui a creat-o pentru că ea există și ne bucurăm încă de ea.

Copilăria

Trașcă Alexandra, cls a IV-a C

prof. inv. primar Narcisa Duță

Lumea copilăriei e plină de veselie, cântec și voie bună. Acolo copacii sunt niște acadele uriașe, iar dealurile și munții sunt făcuți din prăjituri. Peste tot sunt valuri de frișcă sau râuri de ciocolată.

Acolo poți să iei cireșe din copaci; nu te ceartă nimeni. În lumea noastră, anotimpurile vin când vor ele. În lumea copilăriei ai parte de nenumărate surprize: pe un deal e zăpadă, la doi pași e o livadă plină de mere rumene, iar mai încolo se află copaci înfloriți. Peste tot zumzăie albinuțe și zboară fluturași. Păpușile stau la un ceai cu fetele, iar băieții arbitrează un joc de fotbal între soldăteii de plumb.

Primăvara, mielușeii zburdă pe câmpiile înverzite, alături de copiii bucălați, iar tractoarele de jucărie ară, conduse de băieții mai mari. Cei mici se joacă cu snopii de paie construind căsuțe destul de reușite.

Cine n-ar vrea să fie din nou copil?

Vara

Naomi Duță, cls a II-a

prof. inv. primar Ștefan Floarea

De dimineață, iunie ne-a bătut în geam. Început de vară, de bucurie, de căldură și lumină.

Livada se inundă de o mare de cireșe gustoase, rubinii.

Râul cel zburdalnic se rostogolește ștregar peste pietrele tăcute, îndemnându-ne pe cărările vacanței. Sub copaci, ciupercile își pun pălăriile cu buline albe și le înalță deasupra firelor de iarbă mătăsoasă. Pădurea de spice, acoperită de aur greu, se îndoiește în valuri scipitoare.

Păsările își înmoaie penele în albastrul cerului. Cântecele lor se împletește cu cel al copiilor. Fluturii și albinele galbene și pufoase zboară risipind polenul viu al florilor.

Cerul împrăștie o lumină nouă. Doar un nor, precum o barcă, se prinde în cuie argintii de bolta azurie.

E vară! E soare și frumusețe!

E veselie și libertate!

E vacanță și totul e o minunăție!

Copilăria

Fronie Dionis, cls a IV-a C

prof. inv. primar Narcisa Duță

Copilăria este o rază de soare care arde mereu în inima copiilor, o floare care crește din ce în ce mai mare, având ani petale. Copilărie înseamnă prietenie, iubire și joaca veșnică a copiilor. Ea înseamnă pace și blândețe ca de mieluşel. Este perioada bucuriei, a dragostei și a păcii.

Trebuie să ne bucurăm cât timp suntem copii. Trebuie să fim mândri de noi, căci suntem iubiți de părinți. Copilăria este o zână magică, ce ne ajută să creștem din ce în ce mai mari, până la maturitate.

Copilăria

Naomi Duță, cls. a II-a A

prof. inv. primar Ștefan Floarea

Copilărie. Zbor jucăuș de fluturi multicolori. Concert neaplaudat și neterminat al păsărilor și zumzet molcom de albine harnice.

E mâna caldă a mamei care mă mângâie pe creștet. Cuvintele ei de încurajare atunci când mă apasă temeri prea mari.

E vocea blândă a tatălui care îmi citești povești, seara, la culcare. Sunt brațele lui puternice care mă ridică printre frunzele ca niște fluturi verzi și catifelati și mă ajută să miros ploaia albă a florilor de cireș.

Aș putea da ca sinonime pentru “copilărie” cuvintele “iubire”, “liniște”, “înțelegere” și “pace”, pentru că acestea mă înconjoară ca firele de iarbă ce tocmai au prins colț fraged și nou.

Le doresc tuturor copiilor de sub bătrânul soare o copilărie fericită ca a mea!

Minunata copilărie

Drăghici Robert, cls a IV-a C

prof. inv. primar Narcisa Duță

Copilăria este cea mai minunată perioadă a vieții.

Când ești copil, n-ai multe griji și te poți juca în voie.

Copilăria este ca un trandafir parfumat, ce se deschide pentru prima oară și răspândește mirosul său minunat.

Am o mulțime de amintiri frumoase. Mă văd jucându-mă cu colegii și distrându-ne de minune. Așa e când ești copil, ai foarte mulți prieteni, cu care te distrezi și trăiești clipe minunate.

După mine, cel mai important lucru pentru un copil este să aibă o copilărie fericită alături de părinții lui.

O seară minunată

Fronie Mihnea, cls. a IV-a C

prof. inv. primar Duță Narcisa

Într-o seară frumoasă de primăvară, stând pe canapea împreună cu fratele meu, după o partidă de șah, ne-am adus aminte de primul nostru meci de fotbal.

Am căutat repede caseta video și am pornit calculatorul; am avut un pic de emoție când ne-am văzut pe noi la vârsta de patru ani. Am observat stângăciile cu care jucam și primul gol pe care l-am dat. Caseta se derula înainte și au apărut alte imagini cu noi, cu prima serbare de la grădiniță, prima

zi de școală, primele lecții cu bicicleta...

Camera încă păstra amintirile copilăriei. Într-un colț - un urs de pluș, o mașină teleghidată, o cutie cu piese lego și un trenuleț - erau jucăriile de care nu ne puteam despărți.

Filmul copilăriei se derula în fața ochilor noștri.

Ne gândeam cu nostalgie la frumoasele clipe petrecute la vârsta inocenței.

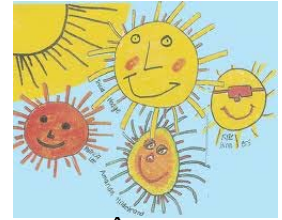
Copilăria

Fronie Cezara, cls. a IV-a C

prof. inv. primar Duță Narcisa

Copilăria este cântecul greierilor ce se înalță în văzduhul de argint și-ți umple inima de bucurie.

E un trandafir abia sădit, ce-și înalță cupa plină cu polen auriu, ca albinele să-l ia. Copilăria este soarele cu plete bălaie, pe care păsările îl cântă în triluri.

Copilăria este o zână cu părul arămiu. Pe rochia ei cresc diferite flori multicolore. Cu ea vin fluturi și păsări călătoare, ce cântă povestea vieții lor. În ochii ei îți aduci aminte de întâmplări frumoase. În ea simți iubirea, pacea și înțelegerea pentru cei dragi.

Inima ți se umple de veselie și de fericire când știi că de mic cineva te iubește.

Când ești mare de tot

Și-ți amintești de copilăria ta,

Să știi că o poți uita

Pentru că o pasăre vine și ți-o ia

Și doar prin vise o mai poți vedea.

Copilăria

Dinu Daria, cls. a IV-a C

prof. inv. primar Duță Narcisa

Perioada copilăriei poate fi numită floare, care, încet, încet, îmbobocește și într-un final se deschide. În acel moment, se naște un copil care își începe prima etapă din viață.

Copilăria deschide poarta tărâmului viselor și al bucuriilor. Ea mă ajută să trec cu bine peste toate obstacolele, reamintindu-mi că am toată viața înaintea.

Atunci când mă gândesc la copilărie, mintea mea fuge la momentele când mă joc, sunt împreună cu familia mea, cu prietenii mei. În această perioadă a vieții mă simt ca un fluture, ieșit din coconul în care a stat cu lunile, iar acum poate să zboare în voie, fără să îl împiedice cineva.

Clipele magice, în care stau cu familia mea, fac parte din cea mai plăcută etapă a vieții. Copilăria nu poate fi exprimată doar prin cuvinte, trebuie să cunoști foarte bine sentimentul și abia apoi ai putea să înțelegi despre ce vorbesc.

Tot copilăria este muzica urechilor mele, care mă face întotdeauna să fac alegerea potrivită și mă ajută ca mereu să mă gândesc și la alții.

Copilăria

Mihai Dragoș Popescu, cls. a IV-a C

prof. inv. primar Duță Narcisa

Caut câteva cuvinte cu care conturez copilăria, culorile, cântecul, călătoriile.

Captivat, chem căluțul cafeniu, cărțile, caietele, cariocile, clasorul cu colecții cu care conversez confuz.

Câteva cărți cască cârcotașe crezând că cer culorilor chintesența, cerului cerneala, cascadei calm, cuvintelor cunoaștere, cugetului cumișenie.

Câștig clipele cheltuite cândva cu căutarea căpitanului chior care călătorește către comorile cerului.

Creionez chipul cărunt, cald, calm, casa cu colinde, cu ceai cald, cu cozonac, cătunul, cărările, crângul, clopotele, cântecul ciocârliei.

Caut ceasul. Cinci!

Ciudat! Cum curge.

Cerșesc câteva clipe ceasului.

Cronos cugetă cântărind cosmosul.

Cuvintele curg cântătoare: copilărie, curcubeu, culoare.

Copilăria

Filip Teodora, cls. a IV-a C

prof. inv. primar Duță Narcisa

Oamenii trec prin mai multe etape ale vieții. Cea mai frumoasă este copilăria, aventură pe care trebuie să o parcurgă fiecare copil.

Fiecare pas pe care îl faci în această aventură este descoperirea unei noi cunoștințe care îți încălzește inima. Unii pași sunt mai mici, alții sunt mai mari.

Pentru fiecare adult copilăria a trecut, dar tot timpul va rămâne în sufletele lor. Lumea copiilor este un paradis pe care nimeni nu îl poate cuprinde. În această lume există 5 anotimpuri. Al cincilea anotimp este cel în care toate animalele se joacă cu gingașii copii.

Copilăria este un vis ce nu ar trebui să se sfârșească niciodată.

Copilăria

Gunescu Ștefania, cls. a IV-a C

prof. inv. primar Duță Narcisa

Ce înseamnă pentru voi copilăria?

Pentru mine e o zână cu aripi mari și multicolore. O rază de soare care nu se stinge niciodată, o țară împărțită în regimente: bucuria, zâmbetul și inocența.

Este perioada când sufletul nostru acumulează puncte pentru a-și construi castelul inimii, ce nu se va dărâma niciodată.

Copilăria este un joc de care trebuie să te bucuri întru totul și să-l prețuiești.

Este o ușă ce se deschide doar cu o cheie: cea a speranței.

Fără vise ce ar fi somnul? Tot așa ar fi viața fără copilărie.

Copilăria

Ciupeanu Răzvan, cls. a IV-a C

prof. inv. primar Duță Narcisa

Este destul de greu să fii copil. Uneori pare că nimeni nu te înțelege. Trebuie să respecti tot felul de reguli, să fii politicos, să-ți faci temele, să nu stai până târziu la televizor, dar nici la fotbal. Unele lucruri sunt doar pentru adulți și le vei înțelege când vei fi mare. Trebuie să mergi în fiecare zi la școală, pentru a fi un om inteligent mai târziu.

Totul pare mai ușor când ești adult. Dar părinții și bunicii îmi povestesc cu bucurie de anii copilăriei lor, de prietenii de atunci, de năzbâtiile pe care le făceau. Fac și eu prostii. Uneori părinții mă ceartă, dar mereu mă iartă.

Îmi fac mereu surprize și cadouri. Bunicii mă răsfăță și îmi fac toate poftele. La ei îmi petrec vacanțele, pentru că am mulți tovarăși de joacă, cu care pot să stau în curte până seara târziu.

Până la urmă, să fii copil nu e chiar rău și, deși îi invidiez pe adulți, mi-aș dori să fiu mereu copil.

Copilăria

Fronie Mihnea, cls. a IV-a C

prof. inv. primar Duță Narcisa

Cea mai frumoasă perioadă a vieții este copilăria. Lipsită de griji și înconjurată de multă dragoste, ea aduce farmec vieții.

Copilăria este o rază de soare, nelipsită de pe cerul senin. Ea este cel mai frumos moment al existenței noastre. Este o flacără nestinsă.

Zâna copilăriei veghează asupra fiecărui copil, ca să aibă o viață frumoasă. Primele raze ale copilăriei aduc cu ele multe jocuri, distracții și plimări.

Cu pași mărunți, pătrunzi în tainele cărților, în primii ani de școală, care te vor călăuzi mai departe spre alte orizonturi ale cunoașterii.

Zâna copilăriei este cea mai frumoasă și mai tânără zână. Ea se îngrijește de buna stare a copilăriei, de aceea vă sfătuiesc : „Trăiți copilăria în prezent!”.

Copilăria

Roșu Medina, cls. a IV-a C

prof. inv. primar Duță Narcisa

Într-o seară liniștită mă bucuram de miresele deosebite din grădina bunicilor. Stând pe balansoar, adulmecam mirosul trandafirilor, prospețimea liliacului și aroma deosebită a lămâiței.

Bunica mi-a strecurat în palmă câteva bomboane viu colorate, cu ciocolată la mijloc. Atunci mi-am amintit de momentele petrecute împreună, când eram mai mică. Dar oare acum sunt mare? Nu pot să spun asta și cred în sufletul meu că voi rămâne mereu copil. Cred că această perioadă este minunată. Ce bine e să fii copil și toți cei ce te iubesc să aibă grijă de tine! Acum unele lucruri mi se par dificile, dar când voi fi mare îmi va fi dor de toate acestea.

Întorcându-mă cu gândul la copilăria mea de până acum, îmi dau seama că am fost înconjurată de dragoste, grijă și atenție oferite de toți: părinți, bunici, doamna învățătoare.

Îmi doresc să continue această perioadă, să învăț să și ofer, așa cum primesc și să folosesc în viață aceste învățături.

Copilăria este o pasăre pe aripile căreia copiii plutesc ocrotiți, iubiți și adorați de cei din jurul lor.

Copilăria

Sitnikov Valeri, cls. a IV-a C

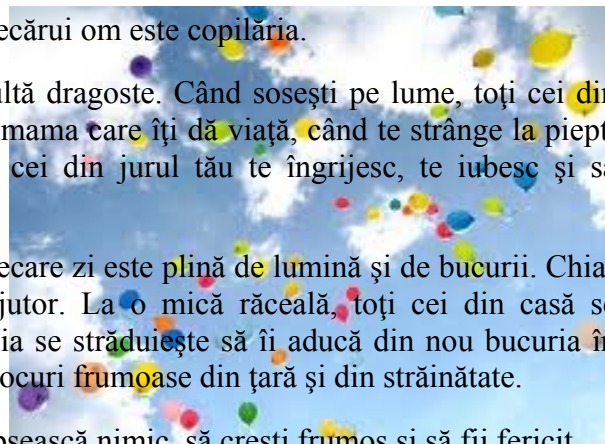
prof. inv. primar Duță Narcisa

Cea mai frumoasă perioadă din viața fiecărui om este copilăria.

Ea este o rază de soare, bucurie și multă dragoste. Când sosești pe lume, toți cei din familie te așteaptă cu nerăbdare și mult drag, iar mama care îți dă viață, când te strânge la piept, este cea mai fericită ființă de pe pământ. Toți cei din jurul tău te îngrijesc, te iubesc și să străduiesc să te crească mare, sănătos și cuminte.

Tu ai doar grija jocului și a veseliei. Fiecare zi este plină de lumină și de bucurii. Chiar dacă apar probleme, toată familia îți sare în ajutor. La o mică răceală, toți cei din casă se îngrijorează. La orice supărare a copilului, familia se străduiește să îi aducă din nou bucuria în suflet. De multe ori, primești cadouri, ești dus în locuri frumoase din țară și din străinătate.

Familia se străduiește mereu să nu-ți lipsească nimic, să crești frumos și să fii fericit.

Primul meu om de zăpadă

Naomi Duță, cls. I A

prof. inv. primar Ștefan Floarea

De o săptămână, din cer cădeau flori sclipitoare de argint.

Priveam de la fereastră cum copiii din blocul vecin încercau să construiască un om de zăpadă. Atunci mami m-a îndemnat:

- Îmbracă-te repede și du-te la ei!
Când am plecat, mi-a dat o plăsuță.

Copiii m-au primit bucuroși. Omul de zăpadă a fost gata imediat. În loc de ochi de tăciune, am scos din plăsuță două ridichii mici, negre. Dintr-un morcov i-am făcut un nas ascuțit. Un ardei roșu s-a transformat într-o gură mare. Copiii așteptau cu nerăbdare să vadă ce mai scot din plăsuță. Surpriza a fost o pălărie veche de paie și un fular albastru.

Când l-am văzut atât de hazliu, am dansat cu toții în jurul lui. De la balcon, mami zâmbea fericită.